

тото сякашъ че растяхъ трѣстины и други морски растѣнія, на които разбърканытъ и мрачавы но добръ различаваны шарове показвахъ още по-свѣтлѣ блестящѣтъ повърхнинѣ на водытъ. И колкото повече слънцето отиваше на захождане толкозъ разнообразно освѣтляваше или замрачаваше безбройнытъ езера, които бѣхъ като пятна пѣкакъ разсѣяны низъ полупръсѣхнѣлъ заливъ и распрѣсвахъ по великолѣпното онова поле драгоцѣннытъ, тъй да кажемъ, каменіе и многоцѣннытъ му руды, златото, казувамъ, среброто, вжглицата и ялазытъму. А когато стигнѣ до крайтъ на попрището си, мъгливата и вълновидната рѣска, която очертаваше на далеко послѣднійтъ прѣдѣлъ на блатото, пламнѣ внезапно като запалена, и станѣ свѣтла и прозрачна, като облакъ пронизванъ отъ свѣткавицѣ. Въ съвършенно изстѣпленіе стояхъ та ся чудяхъ на онзи образъ на Божіето величіе, и изстѣпленіето ми ся увеличаваше още повече отъ мимоходното възпомянаніе за Кесаря, когато нисѣкъ единъ гласъ ся счу близу до мене:

— Боже мой! Каква красота!

А понеже не очаквахъ отъ младѣтъ си другаркѣ израженіе на таквозъ чувство, обърнахъ ся къмъ ней съмаянъ; но отъ промѣненіето на лицето ѝ и отъ посвиваніето на устнытъ ѝ убѣдихъ ся че е искрено очудваніето ѝ.

Исказувате си, рекохъ, че е прѣкрасна природата?